

خاتمة المستدرک

[283] زمان، مبین الحلال والحرام، نایب الامام علیه السلام - لا زال کاسمه العالی علیا " حالیا " - که بقوة قدسیه ایضاح مشکلات قواعد ملت وشرایع حقّه نموده، علمای رفیع المكان اقطار وامصار روی عجز بر آستانه علوش نهاده، باستفاده علوم از مقتبسان انوار مشکوة فیض آثارش سر افرازند، واکابر واشراف روزگار سر اطاعت وانقیاد از اوامر ونواهی آن هدایت پناه. نیچییده، پیروی احکامش را موجب نجات میدانند، همگی همت بلند ونیت ارجمند مصروف اعتلاء شأن وارتقاء مکان وازدیاد مراتب آن عالیشان است، مقرر فرمودیم که سادات عظام واکابر وأشراف فحام، وامراء ووزراء وسایر أركان دولت قدسی صفات موصی إلیه را مقتدا وپیشوای خود دانسته، در جمیع امور اطاعت وانقیاد بتقدیم رسانیده آنچه امر نماید بدان مأمور وآنچه نهی نماید منهی بوده، هرکس را از متصدیان امور شرعیه ممالك محروسه وعساكر منصوره عزل نماید معزول، وهرکه را نصب نماید منصوب دانسته، در عزل ونصب مذکورین بسند دیگری محتاج ندانند. وهرکس را عزل نماید ما دام که از جانب ان متعالی منقبت منصوب نشود نصب نکنند. وهمچنین مقرر فرمودیم که چون مزرعة کیسه ودوالیب که در اراضی آنجا واقع است، در نهر نجف اشرف ونهر جدید موسوم براقبه از شتوی وصیفی، ومزرعهء شویحیات ولرم زیب از اعمال دار الزبید بحدودها المذكورة فی الوثيقة الملیلة، مع اراضی مزرعة ام الغرما، وارضی کاهن الوعد رماحیة، که احیا کردهء مومی إلیه است بر مشار إلیه وقف صحیح شرعی فرمودیم، وبعد از آن بر اولاد او ما تعاقبوا وتناسلوا بموجبی که در وقفیه مسطور است، وحکم جها نمطاع صادر شده که بر إفاضة بناه مومی إلیه مسلم ومرفوع القلم دانسته، از حشو جمیع حوزهء عراق عرب بصیغهء مفروزی وقفی إفاضة دستگاه مومی إلیه وضع نموده، داخل جمع وخرج حوزی می نمایند ودر مفروزیات بلا مبلغ برقبه دانسته، ودر نسبت مفروزی وقفی قدسی صفات عمومی إلیه شناسد، چنانچه اگر حکمی در
